

de

Gdańsk, dnia 2015.11.13

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Sygn. akt: ŻN.8361.420.2015.JŻ.MK.

POLECONY
2015 -11- 13

**Pan Marcin Kmiecik
NES-PRO MARCIN KMIECIK
ul. Myśliwska 102
80-283 Gdańsk**

DECYZJA Nr ŻN.D.95.2015.JŻ

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 678 ze zm.) art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U z 2013 r., poz. 267 ze zm.) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie *Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych* – leg. nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.17.2013.PH,

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza Panu Marcinowi Kmiecik prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą NES-PRO MARCIN KMIECIK , adres głównego miejsca wykonywania działalności: 80-283-Gdańsk, ul. Myśliwska 102, karę pieniężną w wysokości **500,00 (słownie: pięćset 00/100)** złotych w związku z wprowadzeniem do obrotu 4 partii przetworów mięsnych oferowanych do sprzedaży luzem, pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego, o łącznej wartości 174,97 zł, w tym:

str. 1/12

Okręgowemu 13.11.2015

I. 4 partii przetworów mięsnych nieodpowiadających jakości handlowej określonej

w przepisach o jakości handlowej określonych w § 19 ust. 1 pkt. 1, 2 i 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz.29) w związku z art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

Nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 200/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.) tj.:

a) kiełbasy kaszubskiej extra, kiełbasy wieprzowej średnio rozdrobionej w ilości 1,0 kg o wartości 18,50 zł – podano na wywieszce kiełbasa kaszubska extra;

b) kiełbasy glogowskiej z szynki, kiełbasy wieprzowej średnio rozdrobionej, wędzonej parzonej w ilości 1,5 kg, o wartości 36,75 zł – podano na wywieszce kiełbasa glogowska z szynki;

c) kabanosów drobiowych klasycznych z dodatkiem wieprzowiny – wyrób wieprzowo – drobiowy, drobno rozdrobiony, wędzony, parzony, suszony w ilości 1,0 kg, o wartości 27,90 zł – podano na wywieszce kabanosy drobiowe klasyczne;

d) parówek z cielęcina - Kiełbasy cielęcino – wieprzowej drobno rozdrobionej, wędzonej, parzonej, z białkiem mleka w ilości 2,296 kg, o wartości 91,82 zł – podano na wywieszce parówki z cielęcina ekstra,

- z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży tych środków spożywczych na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom: **nazwy wskazanej** w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011 cyt. powyżej, **nazwy lub imienia i nazwiska producenta** oraz **wykazano składników** zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia.

II. 2 partii przetworów mięsnych o łącznej wartości 119,72 zł nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w związku z naruszeniem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w związku z naruszeniem wymagan określonych w art. 16 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz

ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. We L 31 z 1.02.2002, s. 1-24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, s. 463) tj.:

- a) kabanosów drobiowych klasycznych z dodatkiem wieprzowiny z uwagi na nieprawidłową w miejscu sprzedaży prezentację ww. środka spożywczego w wyniku podania na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego nazwy „KABANOSY DROBIOWE KLASYCZNE” zamiast faktycznej nazwy deklarowanej przez producenta wyrobu – „KABANOS KLASYCZNY DROBIOWY z dodatkiem wieprzowiny”, wyrób wieprzowo – drobiowy, drobno rozdrobniony, wędzony, parzony, suszony ;
- b) parówek z cielęciną - Kielbasa cielęco – wieprzowa drobno rozdrobniona, wędzona, parzona, z białkiem mleka” z uwagi na nieprawidłową w miejscu sprzedaży prezentację ww. środka spożywczego w wyniku podania na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego nazwy ”PARÓWKI Z CIELEĆCINĄ EXTRA” zamiast faktycznej nazwy deklarowanej przez producenta wyrobu – „PARÓWKI Z CIELEĆCINĄ. Kielbasa cielęco – wieprzowa drobno rozdrobniona, wędzona, parzona, z białkiem mleka”.

- co mogło wprowadzić konsumenta w błąd , w szczególności co do ich składu.

Powyższe stwierdzono podczas kontroli przeprowadzonej w sklepie „Delikatesy Mięsne KMICIC” w Gdańsku, przy ul. Ignacego Paderewskiego 9, 80-169 Gdańsk, należącym do strony postępowania.

Uzasadnienie

W dniach od 01 lipca 2015 r. do 07 lipca 2015 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.420.2015.JŻ z dnia 30.06.2015 r. podstawa prawna: art. 3 ust. 1 - 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1—14 ze zm.; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 45 s. 200 – 251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 678.) , art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 148 ze zm.) przeprowadzili kontrolę w sklepie „Delikatesy Mięsne KMICIC” w Gdańsku, przy ul. Ignacego Paderewskiego 9, 80-169 Gdańsk, należącym do strony postępowania..

W toku kontroli stwierdzono, że do obrotu wprowadzono łącznie 4 partie przetworów mięsnych oferowanych luzem, pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego, o łącznej wartości 174,97zł, wymienione w punkcie I sentencji decyzji, nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, w § 19 ust. 1 pkt. 1 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz.29) oraz określonych w art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1169/2011 z dnia 25.10.2011 r. cytowanego powyżej, z uwagi na brak podania w miejscu sprzedaży tych środków spożywczych na wyieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom: nazwy wskazanej w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011 cyt. powyżej, nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia.

Ponadto stwierdzono, że do obrotu wprowadzono 2 partie przetworów mięsnych oferowanych luzem, pakowanych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego, o łącznej wartości 119,72 zł, wymienione w punkcie II sentencji decyzji, nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w art. 16 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. We L 31 z 1.02.2002, s. 1-24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, s. 463) z uwagi na prezentację w miejscu sprzedaży ww. artykułów rolno – spożywczych, która wprowadzała konsumenta w błąd co do składu oferowanych wędlin.

W dniu 18.08.2015r skierowano do przedsiębiorcy pismo o wyjaśnienie przyczyn nieprawidłowego oznakowania ww. wyrobów. W odpowiedzi strona postępowania w piśmie z dnia 31 sierpnia 2015 r. wyjaśniła, że stwierdzone podczas kontroli nieprawidłowości wystąpiły głównie z jej małego doświadczenia w branży spożywczej, pobieżnej znajomości przepisów oraz błędów osób zajmujących się wypisywaniem etykiet cenowych: kierowniczeki sklepu, fakturzystki. Według wyjaśnień strony: osoby te polegały tylko i wyłącznie na nazewnictwie towaru widniejącym na fakturze, etykieta producenta wycięta z opakowania danego towaru zawierająca datę ważności,

pełną nazwę i skład znajdowała się każdorazowo z tyłu danej etykiety cenowej. W ocenie strony powyższa praktyka była dopuszczalna ze względu na indywidualną obsługę klienta, ekspedientka na pytanie o wszystkie szczegóły dotyczące sprzedawanego towaru każdorazowo udzielała odpowiedzi. Po zapoznaniu się z aktualnymi przepisami dotyczącymi prezentacji środków spożywczych oraz udostępnienia konsumentom informacji w zakresie nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta jak i wykazu składników z uwzględnieniem alergenów, podjęto działania naprawcze polegające na wykorzystaniu specjalnych kasetek cenowych, na których zmieszczą się wszystkie wymagane informacje. Jednak ze względu na znaczny koszt zakupu tego typu kasetek cenowych (zestaw składa się z kasetki, wysięgnika lub szpilki oraz klipsa – koszt ok. 20,00 zł netto x 600 szt.) w przybliżeniu ok 12 tys. zł, strona zobowiązała się wyposażyć wszystkie swoje sklepy w ww. kasetki w przeciągu 12 miesięcy licząc od dnia zakończenia kontroli.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 669 ze zm.) w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, określonej w przepisach o jakości handlowej.

Pismem z dnia 14.10.2015 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. artykułów spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. Do chwili wydania niniejszej decyzji strona z przysługujących jej uprawnień nie skorzystała.

Pismem z dnia 14.10.2015 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów w 2014 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Odpowiedź otrzymano w dniu 02.11.2015 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa Żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 678), wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 cytowanego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178 z dnia 28.01.2002 r. prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze

spozycwaną przez nich żywnością

W myśl art. 3 pkt. 8 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28.01.2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności - „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powołany w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmienny rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004. I tak art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia stanowi: „podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiedzialnych przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewnijają się, że wymogi te są spełnione”. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiedzialnych przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest

Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 cytowanej powyżej ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych, jako *cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.*

Według zapisów zawartych w powyżej cytowanej ustawie o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych :

– art. 7 ust. 1 pkt. 1 „Oznakowanie artykułu rolno – spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno – spożywczego, w szczególności – nazwę , pod którą artykuł rolno spożywczy jest wprowadzany do obrotu;

- art. 7 ust. 1 pkt. 2 „Oznakowanie artykułu rolno – spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno – spożywczego, w szczególności – inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno – spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno – spożywczych”.

Wymagania jakości handlowej dotyczące informacji na temat żywności oferowanej „luzem” zostały określone w art. 44 ust. 1 ww. rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. Przepis ten stanowi, że w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c (tj. informacji o substancjach lub produktach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, wymienionych w załączniku II) jest obowiązkowe (lit. a), a przekazanie innych danych szczegółowych określonych w art. 9 i 10 nie jest obowiązkowe, chyba że państwo członkowskie przyjmie przepisy krajowe zawierające wymóg przekazania części lub wszystkich tych danych szczegółowych, lub ich elementów (lit. b). Ponadto państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania tych danych szczegółowych lub ich elementów, oraz – w stosownych przypadkach – form ich wyrażania i prezentacji.

W art. 9 ust. 1 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r podano:

„Zgodnie z art. 10-35 i z zastrzeżeniem określonych w niniejszym rozdziale wyjątków obowiązkowe jest podanie następujących danych szczegółowych:

a) nazwa żywności

b) wykaz składników

c) wszelkie składniki lub substancje pomocnicze (.....) powodujące alergię lub reakcję

nieolerancji, użyte przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecne w gotowym produkcie, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie.”

Regulacje dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania określono w § 19 cytowanego powyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych i tak według zapisu:

ust. 1 – “W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezwzględnej sprzedaży podaje się:

pkt 1- nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/11;

pkt 2 – nazwę albo imię i nazwisko producenta;

pkt 3 - “wykaz składników – zgodnie z art.18-20 rozporządzenia nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia”.

ust. 2 - “Informacje, o których mowa w ust.1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu”.

W art. 17 cytowanego powyżej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r podano:

ust. 1 - “Nazwą środka spożywczego jest jego nazwa przewidziana w przepisach. W przypadku braku takiej nazwy środka spożywczego jest jego nazwa zycząjąwa, a jeśli zycząjąwa nie istnieje lub nie jest stosowana, przedstawia się nazwę opisową tego środka spożywczego.”

ust. 2 “ Dozwolone jest stosowanie w państwie członkowskim, w którym środek spożywczy jest wprowadzany na rynek nazwy środka spożywczego, pod którą ten produkt jest legalnie produkowany i wprowadzany na rynek w państwie członkowskim produkcji. W przypadku gdy stosowanie innych przepisów rozporządzenia, w szczególności zawartych w art. 9, uniemożliwiłoby jednak konsumpcję w państwie członkowskim, w którym środek spożywczy jest wprowadzany na rynek, poznanie prawdziwego charakteru tego środka spożywczego oraz odróżnienie go od środka spożywczego z którym mógłby być mylony, nazwa tego środka spożywczego jest uzupełniana innymi informacjami opisowymi, które znajdują się w pobliżu nazwy tego środka spożywczego.

ust. 4 “ Nazwa środka spożywczego nie może być zastąpiona nazwą chronioną jako własność intelektualna, nazwą marki lub nazwą wymyśloną.”

Zgodnie z art. 21 ust.1. ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r - „ *Bez uszczerbku dla przepisów przyjętych na mocy art. 44 ust.2 dane szczegółowe o których mowa w art. 9 ust.1 lit. c spełniają następujące wymogi :*

lit. a) *są oznaczane w wykazie składników zgodnie z zasadami określonymi w art.18 ust.1 z dokładnym odniesieniem do nazwy substancji lub produktu wymienionego w załączniku II oraz*

lit b) *nazwa substancji lub produktu wymienionego w załączniku II jest podkreślona za pomocą pisma wyraźnie odróżniającego ją od reszty wykazu składników , np. za pomocą czcionki, stylu lub koloru tła.”*

Art. 40a ust. 1 pkt. pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 678 ze zm.) stanowi, że „*Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze nie odpowiadające jakości handlowej deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.”.*

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. artykułu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010r sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10). W niniejszej sprawie w sposób bezsporny zostało ustalone, że adresat decyzji wprowadził do obrotu zakwestionowane 4 partie przetworów mięsnych oferowanych do sprzedaży luzem.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach , po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010r, sygn. VI SA/ Wa 769/10). Maksymalna kara tj. pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu ww. przetworów mięsnych, określona w art. 40 a ust. 1 pkt. 3 ustawy o jakości handlowej, wynosi 874,70zł.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 kary

zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Handlowej Inspekcji w Gdańsku ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przede wszystkim: stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność i wielkość obrotów.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Handlowej Inspekcji

Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał co następuje:

W niniejszej sprawie strona postępowania popełniła czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze nieprawidłowo oznakowane, w tym: 4 partie przetworów mięsnych dla których nie podano w miejscu sprzedaży tych środków spożywczych na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom: nazwy wskazanej w sposób określony w art. 17 rozporządzenia nr 1169/2011 cyt. powyżej, nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników z uwzględnieniem składników alergicznych. Ponadto w przypadku 2 partii przetworów mięsnych spośród ocenianych ww. partii stwierdzono nieprawidłową ich prezentację w miejscu sprzedaży z uwagi na podanie na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego nazwy różniącej się od faktycznej nazwy deklarowanej przez producenta wyrobu. Podana nazwa wprowadzała konsumenta w błąd co do faktycznego składu wędlin.

Nie ma przy tym znaczenia czy nieodpowiadające jakości handlowej produkty zostały wprowadzone do obrotu w wyniku celowego działania strony, czy też nie, gdyż to wyjątkowo stronie spoczywał obowiązek prawidłowego oznakowania oferowanych przez nią środków spożywczych. Należy też zaznaczyć, że wymierzana na podstawie tego przepisu kara jest środkiem sankcjonującym naruszenie prawa żywnościowego, a celem regulacji jest ogólne interes konsumentów, w szczególności zapewnienie, że nabywane przez nich artykuły rolno – spożywcze są właściwej jakości handlowej. W przypadku środków spożywczych oferowanych luzem – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi jedynie źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach środka spożywczego – przetworów mięsnych, musi więc być prawidłowe i rzetelne.

Konsument podejmując decyzję o zakupie towaru kieruje się przede wszystkim podstawowymi informacjami wynikającymi z oznakowania, które odzwierciedlają charakter produktu i umożliwiają odróżnienie go od podobnych środków spożywczych dostępnych na rynku. Wskutek braku należytej wiedzy o produkcie (nazwie, jego producencie i składzie) potencjalny konsument był narazony na nieświadome dokonanie niewłaściwego wyboru przy zakupie.

Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który miał bezpośredni wpływ na sposób prezentacji oferowanych do sprzedaży przetworów mięsnych. Strona postępowania, której przeważającą działalnością jest sprzedaż detaliczna mięsa i przetworów mięsnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, ma obowiązek znajomości i przestrzegania przepisów prawa dotyczących znakowania żywności. Ponadto strona postępowania powinna wykazać się należytą starannością dla zadośćuczynienia wymogom tych przepisów.

Podanie powyższych informacji o faktycznej nazwie deklarowanej przez producenta wyrobu oraz o składzie należy do elementarnych obowiązków przedsiębiorców prowadzących ich sprzedaż, zapobieżenie więc stwierdzonym nieprawidłowościom leżało w mocy stron.

Należy nadmienić, że wymóg podawania przy towarach oferowanych do sprzedaży luzem wykazu składników z uwzględnieniem informacji o obecności substancji powodujących alergie lub reakcje nietolerancji w to jeden z trzech wymogów w zakresie oznakowania tego rodzaju towarów i tym samym najważniejszy element jakości handlowej.

Z materiałów zgromadzonych w tut. Inspektoracie wynika, że jest to pierwszy przypadek wprowadzenia przez stronę do obrotu na lokalny rynek artykułów spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 584) organ orzekający zaliczył stronę do mikroprzedsiębiorców.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Pan Marcin Kmiecik powinien wpłacić na rachunek bankowy:

**Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku
nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk**

lub w kasie Inspektoratu, w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4 codziennie w dni robocze w godzinach 7:15 – 15:15 w **terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna**. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 613) od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 K p a stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów PL. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 k. p. a.).
3. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych /Dz. U. z 2014 r., poz. 669/ w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa /tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 613./.

Otrzymują:

1. Pan Marcin Kmiecik ;
NES -PRO MARCIN KMIECIK
ul Mysłowska 95D lok. 3,
80-283 Gdańsk
2. a/a
3. Wydział BA w/m

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Marta Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ZYMNOŚCIOWYCH I NIEZYMNOŚCIOWYCH

Starszy Specjalista
Piotr Pakowski

Inspektor Handlowy
05.11.2015 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	
Wydział Kontroli Artykułów Zymnościowych i Niezymnościowych	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37
	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40